

Diccionari de meteorologia

Pròleg

J. Lacavalleria, en la seva obra *Gazophylacium Catalano-Latinum*, impresa a Barcelona el 1696 ens diu "los meteoros són certs cossos imperfets, compostos dels vapors y de las exhalacions, que lo Sol ab son calor atrau en alt". Més recentment, el 1932, Eduard Fontseré en el seu llibre *Elements de Ciències Físiques i Naturals*, edició catalana del que va publicar inicialment en castellà en diverses edicions a partir del 1911, afirma: "*meteor*: fenomen que té lloc a l'atmosfera". En un altre context, per posar un exemple, Verdaguer va usar la forma amb accentuació grega, en la seva obra *Canigó*: "Com passen los metèors que'l cel faxen".

El lèxic tècnic es va formant i consolidant al llarg del temps, adoptant noms forans en moltes ocasions i alterant i perfilant el significat dels existents com a conseqüència de l'evolució lingüística o del desenvolupament tècnic i científic. Una obra com la present contribueix a omplir un buit en un àmbit amb una bona tradició a Catalunya, però mancat fins ara d'una obra especialitzada que recollís els diversos termes i conceptes relacionats amb la moderna meteorologia.

Aquesta obra és fruit de la necessitat sentida pels professors del Departament de Meteorologia i Ciència del Sòl que han treballat al llarg d'un bon nombre d'anys fins aconseguir que el diccionari que ara tenim a les mans fos una realitat.

Aquest diccionari, a més de la part científica, té, com totes les obres terminològiques que es duen a terme a la UPC, un vessant normalitzador del català molt important, fruit de la col·laboració dels autors amb el Servei de Llengües i Terminologia de la Universitat.

Així doncs, espero que el *Diccionari de meteorologia* serà de gran utilitat als especialistes de l'àrea i a tot el públic interessat per la meteorologia i la denominació correcta de totes les seves nocions.

Gabriel Ferraté
Rector

[Extret de l'edició en paper publicada l'any 1992]